

Det havde været den rette Vej at prøve, om der i dette Folkething fandtes nogen Tilbøjelighed til virkelig at komme Regjeringen imøde og omvendt hos Regjeringen til at komme Anskuelserne i dette Thing imøde. Det er ikke fket. Havde man set fra de Herrers Side, at de ikke med Hensyn til denne eller hin Lov nødtigt ville fastholde de Fordringer, de have opstillet i dette eller hint Manifest, havde Regjeringen da viist dem Gaan, Tilfidsættelse eller Modstand, saa kunde der have været Tale om at indbringe en saadan Adresse, og saa kunde den mulig have fundet Understøttelse, ikke blot hos Fragmenter af denne Forsamling, men hos et aldeles overveiende Flertal, men her fremkommer Fordringen, før de Herrer af Flertallet have haft Leilighed til at vise, om de ere besjælede af et andet Sind, og skjøndt Følgen dog kan blive, at vi kunne faae en Regjering, med hvilken De kunne befunde Dem i fuld saa stor Uoverensstemmelse som den nuværende. Der er talt om, at vi skulle vogte os for at drive Tingene paa Spidsen, at man ikke skal ønske en Kamp for Kampens Skyld, at Folket oplødes af den Slags store Bevægelser, og jeg underskriver villig og gjerne ethvert Ord, som derom er sagt. Vel tror jeg ikke, at Friheden her i Landet staar paa saa svage Fødder, at Kampen, selv om den varede meget længere, end den har været, skulde for Alvor true de dybe Rødder, som Friheden har slaaet i Folkets Bevidsthed, og vel føler jeg mig overbevist om, at Grundloven vil være istand til at staa meget værre Storme ud end dem, som har rafet i de sidste Par Aar, men jeg ser ogsaa, at der desuagtet er store Fare, store Ulemper forbundne med en saadan Kamp, og kunde den endes, virkelig endes, skulde Tingen være villigere dertil end jeg. Men der er en anden Betragtning, som er ligesaa besjælet, og det er den, at nu var det konstitutionelle Spørgsmaal stillet klart frem som Gjenstand for Kampen, nu var det ndtalt fra den ene Side, hvad man fordrer, og fra den anden Side, hvad man ikke vilde indrømme, og disse Anskuelser havde allerede gennemløbet en stor Strækning af den Bane, som de maatte gennemløbe, før man kunde naae til nogen Afgjørelse. Sagen var klar, Stillingen var tydelig; saa kommer det cerebe Medlem med sin Adresse, og gjør den saa uklar, som den nogeninde har været. Spørgsmaalet er nu ikke længere rent og klart for Nogen. Den One stemmer i Kraft af det Parlamentariske, den Anden trods det Parlamentariske, og de glæde sig derover som over en virkelig Standsning af Kampen. Dette, mine Herrer, er en stor Skuffelse,

17de December.

og de Medlemmer, som have indbragt dette Forslag, som have ført Ordet for det udenfor Flertallets Kredss, have bidraget Alt, hvad de kunde, til at svække den gode Virkning af den aabne og ærlige Kamp, som var ført, og til at bringe Sagen ind paa Noget, der er en Mose eller en Glibebane, hvilket man vil kalde det, og i hvilket Modsetningerne kun et Dieblit ere tilslørede for desto tydeligere og stærkere at vise sig bagefter.

Formanden: Da der endnu er indtegnet 6 Talere, har jeg ikke noget Gaad om at kunne tilendebringe Forhandlingerne i dette Møde, og jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne og beramme næste Møde til i Aften Klokken 7^{1/2}.

Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af enefte Behandling af:
Forslag til en Adresse til Kongen.

Mødet havet Klokken 4, 50'.

Tiende Møde.

Dnsdagen den 17de December Kl. 7^{1/2} Aften.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato fra Indenrigsministeren har jeg modtaget Meddelelse om, at Ministeren i Landstinget har forelagt „Forslag til Lov angaaende Ganneafgiften i Kjøbenhavns Havn“, hvilket Forslag vil være omdelt paa de Herrers Pladser.

Paa samme Maade har jeg modtaget Meddelelse om, at Justitsministeren i Landstinget har forelagt „Forslag til Lov om Forbud mod visse Lændsticker m. m.“

Paa de Herrers Pladser er omdelt „Beretning om Hærens fælles Undervisningsanstalters Virksomhed i Tidrummet fra den 1ste Mai 1872